

ระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ว่าด้วย การให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือผู้ปฏิบัติงานเพื่อมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานตามหน้าที่

พ.ศ. ๒๕๖๓

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้ความคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของ กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และบุคลากร และให้ความช่วยเหลือกรณีผู้ปฏิบัติงานเพื่อมหาวิทยาลัยดังกล่าวเป็นผู้ถูกร้องเรียน เป็นผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ต้องหา เป็นจำเลย หรือเป็นผู้ถูกฟ้องคดี อันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย การให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือผู้ปฏิบัติงานเพื่อมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น
“ส่วนงาน”	หมายความว่า	ส่วนงานตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๘

“หน่วยงาน” หมายความว่า หน่วยงานภายใต้ ส่วนงาน ตาม ข้อ บัง คับ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการจัดตั้ง การรวม การยุบเลิก การแบ่งส่วนงาน และหน่วยงานกับหน่วยงานย่อยของส่วนงานในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๐ สังกัดสำนักงานอธิการบดี และให้รวมถึงหน่วยงานวิสาหกิจสังกัดสำนักงานอธิการบดีตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย การบริหารหน่วยงานวิสาหกิจของส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๖๑ ด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือตามข้อบังคับหรือระเบียบหรือประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อปฏิบัติงานพันธกิจของมหาวิทยาลัย เช่น สภามหาวิทยาลัย สภาพนักงาน สภาวิชาการ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย คณะกรรมการประจำส่วนงาน คณะกรรมการบริหารงานบุคคล คณะกรรมการบริหารงานคลังและพัสดุ และให้หมายรวมถึง กรรมการ หรืออนุกรรมการ หรือคณะทำงาน หรือบุคคล ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการด้วย

“ผู้ทรงคุณวุฒิ” หมายความว่า ผู้ซึ่งมิใช่บุคลากรที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามองค์ประกอบของคณะกรรมการ เช่น นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการโดยตำแหน่งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย ในคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ประธานกรรมการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ เป็นต้น รวมทั้งผู้ที่มีมหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่

“บุคลากร” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย พนักงานหน่วยงานวิชากร ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ สังกัดมหาวิทยาลัย และให้หมายความรวมถึงพนักงานหรือลูกจ้างที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่ได้รับการจ้างและมีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัย

“ผู้ปฏิบัติงานเพื่่อมหาวิทยาลัย” หมายความว่า คณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และบุคลากร

“การปฏิบัติงานตามหน้าที่” หมายความว่า การปฏิบัติตามหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานเพื่่อมหาวิทยาลัย ตามกฎหมาย ตามที่ได้รับมอบหมาย ตามสัญญาจ้าง หรือตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือตามวัตถุประสงค์ของส่วนงาน หรือมหาวิทยาลัย โดยชอบด้วยกฎหมายกฎหมาย ข้อบังคับ หรือระเบียบแบบแผนของมหาวิทยาลัย

“เป็นผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า เป็นผู้ถูกร้องเรียน เป็นผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ต้องหา เป็นจำเลย หรือเป็นผู้ถูกฟ้องคดี อันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่ ซึ่งมหาวิทยาลัยมิได้เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นโจทก์ หรือเป็นผู้ฟ้องคดี สำหรับกรณีนั้น

ข้อ ๔ มหาวิทยาลัยให้ความคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการให้ความสำคัญความเป็นอิสระ การปราศจากภาวะคุกคามใด ๆ รวมไปถึงการป้องกันมิให้เกิดการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล และความปลอดภัย

ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ มหาวิทยาลัยต้องกำหนดการให้ความคุ้มครองและกำกับดูแลให้กระบวนการตรวจสอบและประเมินผลงานทางวิชาการเป็นความลับในทุกขั้นตอนของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และห้ามมิให้มหาวิทยาลัยเปิดเผยรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิทุกกรณี เว้นแต่เป็นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้มหาวิทยาลัยต้องเปิดเผยเท่านั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการปฏิบัติ การให้ความคุ้มครองตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๕ มหาวิทยาลัยให้ความคุ้มครองบุคลากร เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามกำหนดในข้อบังคับ หรือระเบียบ หรือประกาศ ที่เกี่ยวข้องของระบบบริหารทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ ผู้ปฏิบัติงานเพื่่อมหาวิทยาลัย มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือตามระเบียบนี้ เมื่อเป็นผู้ถูกกล่าวหาไม่ว่าจะพ้นจากตำแหน่ง หรือพ้นจากงานในมหาวิทยาลัยไปแล้วหรือไม่ และไม่ว่าเรื่องที่ถูกล่าหานั้นจะเกิดจากการปฏิบัติตามหน้าที่ก่อนระเบียบนี้มีผลบังคับหรือไม่

ข้อ ๗ กรณีผู้ปฏิบัติงานเพื่่อมหาวิทยาลัยที่เป็น กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี หัวหน้าส่วนงาน หรือบุคลากรที่เป็นองค์คณะในคณะกรรมการ หรือเป็นผู้มีหน้าที่ในคณะกรรมการ เป็นผู้ถูกกล่าวหา หากมหาวิทยาลัยทราบการร้องเรียน หรือหมายเรียก หรือคำสั่งของศาล พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน ไม่ว่ามหาวิทยาลัยได้รับโดยตรง หรือผู้ถูกกล่าวหาที่แจ้งให้ทราบจะด้วยวิธีใดก็ตาม ให้อธิการบดีสั่งการให้มีการตรวจสอบและดำเนินการช่วยเหลือโดยไม่ชักช้า เว้นแต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะรับความช่วยเหลือ

ข้อ ๘ กรณีผู้ปฏิบัติงานเพื่่อมหาวิทยาลัยที่เป็นบุคลากรนอกเหนือจากที่กำหนดในข้อ ๗ หากเป็นผู้ถูกกล่าวหา ให้แสดงความประสงค์ขอรับความช่วยเหลือต่ออธิการบดี โดยผ่านการรับรองการปฏิบัติงานตามหน้าที่ดังนี้

(๑) กรณีเรื่องที่เป็นเหตุให้เป็นผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในความรับผิดชอบของส่วนงาน ให้หัวหน้าส่วนงานเป็นผู้ให้คำรับรอง หรือ

(๒) กรณีเรื่องที่เป็นเหตุให้เป็นผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานสังกัดสำนักงานอธิการบดี ให้รองอธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายให้เป็นผู้กับดูแลหน่วยงานนั้น เป็นผู้ให้คำรับรอง

เมื่ออธิการบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าเหตุแห่งการเป็นผู้ถูกร้องเรียน เป็นผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ต้องหา เป็นจำเลย หรือเป็นผู้ถูกฟ้องคดีนั้นเป็นผลอันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย ข้อบังคับ หรือระเบียบแบบแผนของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมิได้เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นโจทก์ หรือเป็นผู้ฟ้องคดี สำหรับกรณีนั้น ๆ ให้อธิการบดีสั่งการให้ได้รับความช่วยเหลือตามระเบียบนี้

ข้อ ๙ ให้ส่วนงานที่รับผิดชอบเรื่องการให้ได้รับความช่วยเหลือ มอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบ เพื่อประสานการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ให้อธิการบดีจัดให้มีระบบการให้ความช่วยเหลือในด้านกฎหมาย โดยอย่างน้อยต้องมีนิติกรประสานงานให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งการช่วยเหลือหรือการอำนวยความสะดวกอื่นที่จำเป็นด้วย

กรณีผู้ที่เป็นผู้ถูกกล่าวหา ถูกกล่าวหา ถูกฟ้องร้องดำเนินคดี ให้มหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความช่วยเหลือทั้งในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และชั้นศาล ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ที่เป็นผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการอันเนื่องมาจากการเป็นผู้ถูกกล่าวหาโดยตรง โดยให้นำข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับสิทธิการเบิกดังกล่าวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นให้เป็นภาระค่าใช้จ่ายของส่วนงานที่รับผิดชอบเรื่องการให้ได้รับความช่วยเหลือ โดยเมื่อมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นให้เบิกจ่ายจากงบประมาณสำนักงานอธิการบดี และให้มหาวิทยาลัยตัดค่าใช้จ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริงจากส่วนงานต้นสังกัดสำนักงานอธิการบดีต่อไปตามวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดการมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๑๑ กรณีต้องมีการขอให้ปล่อยชั่วคราว(ประกันตัว)ในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลแล้วแต่กรณี และผู้ที่เป็นผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถใช้ตำแหน่งประกันตนเองได้ ให้มหาวิทยาลัยช่วยเหลือโดยไม่ชักช้า ดังนี้

(๑) ออกหนังสือรับรองของมหาวิทยาลัย โดยหนังสือรับรองดังกล่าวจะต้องระบุจำนวนเงินที่มหาวิทยาลัยต้องชดเชย หากผู้ที่เป็นผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นมีสัญญาประกัน

(๒) ในกรณีต้องวางหลักประกันเป็นเงินสดหรือหลักทรัพย์ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการวางหลักประกันเป็นเงินสดหรือหลักทรัพย์

(๓) กรณีผู้ที่เป็นผู้ถูกกล่าวหาได้วางหลักประกันไปก่อน อาจขอให้มหาวิทยาลัยดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี เพื่อใช้แทนหลักประกันเดิมหรือเป็นหลักประกันเพิ่มเติมให้ครบจำนวนก็ได้

ข้อ ๑๒ ในกรณีผู้ที่เป็นผู้ถูกกล่าวหาหลบหนี เมื่อพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลเรียกให้ชดเชยเงินตามสัญญาประกัน ให้มหาวิทยาลัยนำส่งเงินตามสัญญาประกัน ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด หรือสำนักงานศาลยุติธรรมแล้วแต่กรณี และแจ้งให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลทราบด้วย ทั้งนี้ ให้มหาวิทยาลัยมีสิทธิไล่เบี้ยแก่ผู้นั้นในความเสียหายดังกล่าว

เงินที่ได้ชดเชยเงินตามสัญญาประกัน ถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการให้ความช่วยเหลือ อันเป็นภาระค่าใช้จ่ายของส่วนงาน ตามความในข้อ ๑๐

ข้อ ๑๓ กรณีเรื่องการกล่าวหาซึ่งอธิการบดีอนุมัติให้ผู้ที่เป็นผู้ถูกกล่าวหาได้รับการช่วยเหลือแล้ว และผู้ที่เป็นผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่า กรณีนั้นผู้ร้องเรียน ผู้กล่าวหา ผู้ฟ้องคดี หรือโจทก์ มิได้กระทำโดยสุจริต แต่มีเจตนากลั่นแกล้ง หรือใส่ร้าย หรือดูหมิ่น เพื่อให้ผู้ที่เป็นผู้ถูกกล่าวหาเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศ หรือเป็นที่ดูหมิ่นเกลียดชัง หรือขาดความเชื่อถือ ผู้ที่เป็นผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษหรือฟ้องร้องต่อผู้นั้น และประสงค์ให้มหาวิทยาลัย

ให้ความช่วยเหลือ หากอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานที่รับผิดชอบเรื่องการให้ได้รับความช่วยเหลือในกรณีนั้นพิจารณาแล้วเห็นพ้องกับผู้ที่เป็นผู้ถูกกล่าวหา ให้อธิการบดีพิจารณาอนุมัติการให้ความช่วยเหลือ โดยนำหลักการตามข้อ ๙ และข้อ ๑๐ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ ในระหว่างการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ หากผู้ที่เป็นผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะขอยุติการรับความช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัย ให้แสดงเจตจำนงเป็นหนังสือเสนอต่ออธิการบดี

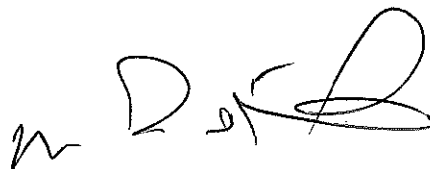
ข้อ ๑๕ ในระหว่างการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ หากมหาวิทยาลัยพบในเวลาต่อมาว่าการเป็นผู้ถูกกล่าวหา นั้นมีมูลเหตุเนื่องจากผู้นั้นมิได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย ข้อบังคับ หรือระเบียบแบบแผนของมหาวิทยาลัย หรือผู้นั้นมีพฤติกรรมที่ขัดต่อการดำเนินการสู่สัมฤทธิ์ผลที่ดี เช่น ปกปิดข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ หรือไม่ให้ความร่วมมือ หรือไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายหรือที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้อธิการบดีพิจารณาสั่งให้ยุติการให้ความช่วยเหลือ ทั้งนี้ ให้หมายรวมถึงการให้ความช่วยเหลือตามข้อ ๑๓ ด้วย

ข้อ ๑๖ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่ง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการปฏิบัติ หรือมอบหมายหน้าที่ เพื่อให้การดำเนินการสอดคล้องตามระเบียบนี้ และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในกรณีมีปัญหาในการปฏิบัติหรือตีความตามระเบียบนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัย และให้คำวินิจฉัยนั้นถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่มีเหตุผลหรือความจำเป็นอย่างมีอรรถประโยชน์ หากไม่ดำเนินการโดยทันทีอาจเกิดความเสียหายร้ายแรงแต่ระเบียบนี้มีได้กำหนดไว้ ให้อธิการบดีมีอำนาจวินิจฉัยและสั่งการได้ตามที่เห็นสมควร แล้วรายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบในโอกาสแรกทำได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายณรงค์ชัย อัครเศรณี)

นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้ระเบียบฉบับนี้คือ มหาวิทยาลัยได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นที่ต้องมีมาตรการให้ความคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของ กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และบุคลากร และให้ความช่วยเหลือกรณีผู้ปฏิบัติงานเพื่อมหาวิทยาลัยดังกล่าวเป็นผู้ถูกร้องเรียน เป็นผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ต้องหา เป็นจำเลย หรือเป็นผู้ถูกฟ้องคดี อันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่ ประกอบกับคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ได้กำหนดแนวทางการคุ้มครองกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการให้มีความเป็นอิสระในการใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่ และแนวทางการให้ความช่วยเหลือกรณีถูกกล่าวหาหรือถูกดำเนินคดีอาญา คดีแพ่ง และคดีปกครอง เพื่อให้สถาบันการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการออกหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองและให้ความช่วยเหลือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จึงจำเป็นต้องออกระเบียบนี้